

DRAMSKI KOMADI ZA MALU SCENU

**Sabahudin Hadžialić: *Vrijeme je i
Pobjeći negdje.*
Drame. Jednočinka i dvočinka.**

Sabahudin Hadžialić, profesionalni novinar i književnik, pjesnik i vrstan esejist, priredivač i urednik više knjiga i listova, čovjek slobodne misli i duha, javlja se sada i kao dramatičar, dramski pisac koji snažno zarezuje u život na njegovom najbolnjem mjestu.

Ta okolnost Hadžialićeve dijaloški realizirane tekstove, prevashodno i čini dramskim, jer, autor i ne inzistira na izgradnji elemenata klasične dramske radnje, on naprosto, snažnim osjećanjem da jeste na mjestu koje je žila kucavica smisla i čvorište nesporazuma i mogućeg razrješenja – ulijeće *kao metak u aortu* i već je *in medias res* – na mjestu gdje treba biti, u središtu stvari, gdje drama traje.

Generacijski sukobi postoje oduvijek. Susretanje generacija jeste stvarno mjesto koje generira nesporazume s naglašenim dramskim elementima, jer, sukobljavanje, ne može biti ni radost ni navika, ono je nužna situacija, događa se kao neizbjježnost ili nezgoda, a u odsustvu drugih mogućnosti i sredstava rješavanja međusobnih odnosa. Pri tome sudionici, i jedni i drugi ispoljavaju prije svega svoje intimne preokupacije, ponesenost sobom i svojim željama, sposobnostima, uvjerenjima, nadama, iskustvima i stalnim *iščekivanjem da sve ipak ispadne po njihovom*, jer, ne mogu ni zamisliti da nisu upravu!

Vernes se u kući pojavljuje takoreći: slučajno, iz puke nužde, u potrazi za prenoćištem, ali Mehmed misli što mu se sviđa: da je to prosac njegove kćeri Sabine i da je doživio trenutak njezinog srećnog ulaska u bračnu luku. I inače, Mehmed je ufuran u svoje vrijeme, svoju političku i životnu filozofiju do mjere, pa je sasvim autistična osoba koja pada u nesvijest svaki put kad je prinuđen shvatiti da se život razlikuje od njegovih uvjerenja i shvatanja.

Sabahudin Hadžalić vispreno koristi sve mogućnosti konkretnog odnosa koje potencijalno generira jedna takva situacija i ispisuje racionalan dramski tekst jednočinke *Vrijeme je za...* U svom osjećanju i spoznaji dramaturških vrijednosti, Hadžalić rado ostaje kod osnovnih elemenata dijaloških vrijednosti i kada je očigledno da se iste mogu nadograđivati i razvijati u cjelovite prizore i slike.

To će u njegovom tekstu, vjerujemo, imati posebnu draž u dramaturškom nivou razrade i postavke, a potom i kao sloboda za glumce da tekst igraju neopterećeni, da ga nadograđuju osobnim iskustvom, energijom i viđenjem, da ga učine interesantnijim i scenski efektnijim za gledatelje.

Bez sumnje, Sabahudin Hadžalić je dramski autor većih mogućnosti. O tome svjedoči tekst drame *Pobjeći negdje*, koji je napisan u dva čina. U ovom tekstu, Hadžalić prolazi s druge strane našeg unutarnjeg doživljaja stvarnosti kojom smo okovani u svome sada, on se uzdiže iznad tog ambijenta koji se već s malog rastojanja ukazuje kao svojevrstan sanatorijum i kuća međusobnim odnosima i pozicijama zatočenih luđaka.

Uloge su strogo podijeljene, likovi brižljivo/precizno karakterizirani, igra je nemilosrdna, pošalice nisu dobro došle, život je farsa ili je *negdje drugdje*.

Hadžalićevo dramsko stvaralaštvo je u potpunosti usmjereno na razvoj i razlaganje ljudskih emocija i osjećaja. Hadžalićevi dramski tekstovi odišu senzibilitetom i vidjenjem suvremenog, posebno - mladog čovjeka, tenzijom duhovnog i intelektualnog zdravlja, intelektualne potrebe za uspravnošću i željom za oslobođanjem čovjekovih potencijala i dobijanjem odgovarajućeg mesta u društvu. U biti, i postavljeni iigrani, ovi tekstovi mogu imati samo takav smisao i funkciju, jer to je ideja kojom je autor nošen dok ih je ispisivao.

Ovim tekstovima daje poseban šarm okolnost da funkcioniраju kao nesmiljenost logike zdravog dijaloga, bez posebnih, posebno ne velikih zahtjeva za scenografijom i rekvizitom. Muzičke zavjese od popularnih kompozicija u rok maniru, imaju nadopunjavajuću i smislenu vrijednost i daju sadržaju prepoznatljivu auru društvenog ambijenta.

Zato je za očekivati, da ovakvi tekstovi budu podesni i poželjni predlošci za postavke na maloj sceni i za mlade

ljude, jer insistiraju na rješavanju njihovih problema i pozicije.

Atif Kujundžić
književnik
Lukavac, BiH